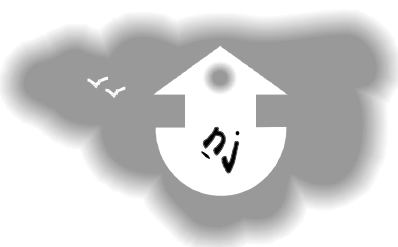

השבת של רבי נחמן מברסלב

פרשת נח
עלון של"א

לזכרון נצח מוריניו ר' ישראל דב אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זצוק"ל

ויהי לשבעת הימים ומי המבול ...

זוה בחינת ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו וכו', ודרשו רבותינו זכרונם לברכה: שתלה להם שבעת ימי אבלו של מתושלח הצדיק. כי מבואר בהתורה הנזכרת לעיל בתחלתו בענין בעל השדה, שעוסק בתיקון השדה, שהוא תקוני הנשמות וכו', שזה הבעל השדה צריך להיות גדול במעלה מאד מאד, וצריך לסבול כמה צרות ויסורים, חס ושלוש, רחמנא לצלן.

ויהי לשבעת הימים, שהוא צריך להסתלק בשביל זה וכו', כנזכר לעיל. כי לפעמים הדין גובר כל כך, עד שאין מועיל להמתיק הדין על ידי שום ביטול, כי אם על ידי הסתלקות הצדיק לגמרי, חס ושלוש.

ואז צריכין העולם להתעורר מאד בתשובה, ולהסתכל על עצמן היטב, היכן הם בעולם, מה שגרמו בעוונותיהם עד שנסתלק הצדיק בשבילם.

וזה בחינת שצעק הנביא: **הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק וכו'.** כי אז כשחס ושלוש נסתלק הצדיק, צריכין לשים על לב מאד, ולהבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק; שעיקר הסתלקותו הוא מפני הרעה מפני תוקף הדין שהיה בעולם, עד שלא היה יכול לבטל הדין בשום ביטול ברצוא ושוב וכו' כנזכר לעיל, רק הכרח לבטל עצמו בביטול כזה, עד שישתלק לגמרי.

ואז הכל תלוי בהדור שנשאר אחריו, שצריכין לשום על לב מאד הסתלקות הצדיק ולהתעורר בתשובה שלמה על ידי זה. ואז זוכין להמשיך אור מהרשימו של הצדיק שנשאר ממנו. כי כל צדיק וצדיק, כשנסתלק בודאי משאיר בעולם איזה רשימה טובה, על ידי תורתו ומעשיו הטובים.

ואז עיקר ההמתקה על ידי הדור יתום שנשאר אחריו, שכשמתעוררים בתשובה, אזי ממשיכין אור גדול מהרשימו שלו, שעל ידי זה נמתקין ונתבטלין כל הדינים שבעולם. כי מחמת שהצדיק נסתלק למעלה והוא עכשיו בתכלית הביטול, על כן נמשך משם בכל פעם אור גדול ונפלא להרשימו שלו שנשאר בזה העולם.

אבל צריכין על כל פנים איזה אתערותא דלתתא, על ידי מעשי הדור הטובים, להמשיך על ידי זה אור הרשימו הקדושה שלו. כי על ידי מעשיהם הטובים, אף על פי שהם בבחינת קטנות, ואין להם כח לקבל השגת התורה להמתיק דינים, אף על פי כן, בכח הצדיק שנסתלק, יכולים על ידי מעשיהם הטובים, להמשיך אור גדול ונפלא מהרשימו שלו, המאירה עתה באור גדול ונורא, מחמת שהצדיק הוא בתכלית הביטול בשלמות.

אבל אז, בימי דור המבול, לא זכו להתעורר לתשובה, על כן גבר הדין, עד שבא המבול שנעשה ממימי הדעת, בחינת מבול וכו', כנזכר לעיל...

(לקוטי הלכות - ערבית - ד', כ')

ויהי המבול ...

המים מטהרים מכל הטומאות, בפרט מפגם הברית, כי הטבילה במקוה מים הוא תיקון גדול מאד לפגם הברית, כי

הטבילה במקוה היא סוד התעלמות בתוך המים, שזה בחינת תיקון הברית, בבחינת זרעו של יוסף, שזכה לשלמות תיקון הברית.

ועל כן נמשלו לדגים שבים, שהמים מכסה עליהם, ואין עיין הרע, שהוא בחינת הרע הכולל של כל השבעים אומות, שהוא בחינת פגם הברית, שולטת בהם, שזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל, שהמבול, שהיה העיקר על פגם הברית, לא שלט בדגים, כי המים, שהם בחינת דעת, בחינת עלמא דאתי (עולם הבא), מכסים עליהם ומצילים מפגם הברית, כי פגם הברית מגיע דייקא בבחינת עפר, אבל המים, לשם אין מגיע הפגם, אדרבא הם בחינת דעת גדול וחסד עליון שמטהר מכל הפגמים.

(אוצר היראה - מקוה - י')

צדיק

עיקר החיות שנמשך ממקור החיים לכל הנפשות שיחיו את הגופות, הוא על ידי הצדיק האמת, שהוא בחינת משה. וכל מי שרוצה לחוס על חייו, צריך לקשר את עצמו לצדיקי אמת, כי עמם מקור החיים.

וכן תחיית המתים, שהוא חיים נצחיים, שיזכה כל אחד לעתיד, הוא גם כן לכל אחד כפי מעשיו הטובים, שזכה לסגל בעצמו בזה העולם. וכפי התקרבותו והתחברותו לצדיקים ויראים אמתיים, שעל ידי זה עסק לחבר הנפש עם הגוף, ועל ידי זה יזכה אז לחבור זה בשלימות שהוא חיים נצחיים.

(אוצר היראה - צדיק - ס"א)

אלה תולדות נח

סיפור

מבואר לעיל, היאך שרבי שמחה היה בדרך ונתעה, והיאך שאשתו פייגה היה לה צער, וחפשה אותו בכל מה שעשתה לכבוד שבת ולא מצאה אותו, והיתה בצער מאד.

ובא אצלה כמה פעמים **רבי שמעון בר יוחאי**, זכותו יגן עלינו, ונחם אותה, ואמר לה: הבעל דבר הניח עצמו לאורך ולרחב, שלא להניח הנשמה (נשמת רבינו ז"ל) בזה העולם, ואני נשתטחתי ובכיתי לפני ה' יתברך, עד שפעלתי שהנשמה תלך בזה העולם.

ופעם אחת, אמר לה **רבי שמעון בר יוחאי** בזה הלשון: גם אני צריך להנשמה בזה העולם.

וכן בא אצלה הבעל שם טוב וספר לה איך שהקטרוג היה, שהנשמה לא תרד לזה העולם, רק **רבי שמעון בר יוחאי** טרח הרבה, ופעל שהנשמה תרד בזה העולם.

ואצל רבי שמחה היה המעשה, שנסע עם שיירה ותעו כלם בדרך, ונתפרדו כלם למקום אחר לחפש הדרך, ובין כך מצאו הדרך. והוא, רבי שמחה ז"ל, נשאר ולא מצא המקום, ובין כך נשאר לבדו מכל השיירה, וכל מה שהלך יותר נתעה יותר, והיה בצער גדול, ונרדם בשינה.

ובא אחד אצלו ונתן לו תינוק, והוא לא רצה בשום אופן, ואמר: **אני תועה בדרך ואתה נותן לי תינוק!** ולקחו זה התינוק, והביאו לו תינוק אחר (ממקום גבוה יותר) והוא לא רצה, ולקחו גם זה התינוק והביאו לו אחר, וכן היה שבע

פעמים, ובפעם השמינית כשלא רצה לקח, אמרו לו: הלא זה כבר השמיני, למעלה מכל השבעה! וכשלא רצה, הניחו לו התינוק בעל כורחו והלכו ממנו.

☺ ובין כך הקיץ משנתו וראה והנה הוא קרוב לשוב, והלך לשם וראה שזאת העיר הארחוב, מקום של הרב הצדיק רבי יצחק מדראהביטש ז"ל, אבי הרב הצדיק הרי' יחיאל מיכל מזלאטשוב (שידועה גדלתו של הרב ר' יצחק ז"ל הני"ל, שהבעל שם טוב ז"ל אמר עליו, שיש לו נשמת הרשב"י וכו' וכו'), ואז היה סמוך לפטירתו.

☺ ונכנס רבי שמחה, אבי רבינו ז"ל, אליו, ואמר הרב ר' יצחק ז"ל אליו: **מכיון שאתה כבר פה, אם כן יכול אני כבר ללכת!** (כמובא, שעד שלא נפטר הצדיק בא צדיק אחר), וכוונתו הייתה על רבינו ז"ל שהיה כבר במחו, ולא הבין רבי שמחה, ואמר לו: **מה אתם אומרים, שאלך מפה?** אמר לו: לא, רק אמרתי: **מכיון שאתה כבר פה, יכול אני כבר ללכת!**

☺ ואמר לו: **אי, האם זאת כבר הפעם השמינית?** (היינו מהתינוקות הני"ל). הוא לא הבין את כל הענין. והוכיח אז הרב ר' יצחק הני"ל לר' מיכל בנו, ואמר לו: **כן, יש לך כבר לפני מי להביע את עצמך, הנה נוסע ובה בעל הבית** (והראה על רבי שמחה), **מעתה יכול אתה להתבייש.**

☺ ובין כך, נפטר הרב ר' יצחק ז"ל. ור' מיכל בנו הצרך אז, ביום שאחר כך, להניח תפלין, ונתוודעו מהסופר, שרבי יצחק ז"ל הני"ל לקח מאתו הבתים של התפלין שלושים יום קודם, ומלא אותם כל יום עם דמעות (להניח שם מחו, כי

תפלין הם מחין, והדמעות הם מותרים המחין). ואז בעת הפטירה נתעורר ר' מיכל ז"ל מאד, ואמר אז לפני כל האנשים, בני ביתו וכו': **עדים אתם, וכן אבי הנפטר עד, שאני נפרד עכשיו לתמיד מן היצר הרע; מעתה אין לי עמו שום עסק.**

☺ והיתה אז התעוררות גדולה, ולמחר היתה הנחת תפלין בהתעוררות גדולה. ומכל זה נתעורר רבי שמחה מאד מאד. ואחר כך נסע ובה לביתו, ואז נתעברה זוגתו, מרת פייגה, עם רבינו ז"ל.

(השמטות, י"ג)

מכתב

☞ העומד בראש המאמינים בהצדיק האמת, השליט ומושל על כל ישראל לדור דור, ונובע ושופך עליהם מימי חכמתו, שהם רפואות יקרות ונפלאות, שלא נתגלו עדיין מעולם.

☞ אשריך שזכית לזה, שניצלת מהתנגדות וחקירות וקשיות על הצדיק האמת, עצם האמת, **בימיך תושע יהודה וירושלים.**

☞ בגודל רחמנות וחנינות מהבורא יתברך זכית לברוח ולהמלט מרוח שקר ושטות ושגגון של המינות כפירות ואמונות כוזביות, המרחיקים את העולם מהצדיק האמת, ועל ידי זה מחריבים את העולם ומביאים לתהו ובהו וחושך ואפילה, שהם בחינת מימי המבול, המחריבים את העולם ומביאים ומחזירים העולם לתהו ובהו.

☞ לאשר ה' יתברך ואני ואתה יודעים פנימיות לבך הטוב והישר, הכוסף ומשתוקק ומתגעגע בכלות הנפש, לבטל ולסלק מוחו וחכמתו לגמרי, ולהמשיך על עצמו ועל כל ישראל, רוח חכמה רוח נבואה של הצדיק האמת, המגלה אלקותו ואחדותו וממשלתו יתברך לעין כל, עין בעין.

☞ חוב מוטל עליך להרגיל עצמך להרבות בשמחה, בכל מקום שהוא.

☞ אתה צריך מאד להרגיל להרבות בשמחה בכל הנקודות טובות שלך, וכולם יקרים מאד מאד אצל ה' יתברך, ואתה יכול להחיות עצמך בהם תמיד. תבקש זכות היטב מה' יתברך, ותאמין ותבטח בו, שכאשר החל ה' יתברך להראות חסדו עמך, כן יגמור בעדך **ובימיך תושע יהודה וירושלים**, ויאיר אור הצדיק בכל העולם.

☞ זכור היטיב כל מה שדיברנו, שצריכים להחיות את עצמו בכל נקודה ונקודה טובה, וביותר במה שזכינו להתקרב להצדיק האמת, והצילנו מהתנגדות על עצם האמת וכו', הכל אינם דברים בעלמא.

☞ העומד בראש המאמינים והמקושרים בהצדיק האמת, השליט ומושל על כל נפשות ישראל, ועל ידי זה זכה להשמר וניצל מהתנגדות וקשיות וחקירות על עצם האמת, המאיר עכשיו בעולם, ועל ידי זה זכה להינצל מרוח שקר וטומאה, ולהימלט מהשקר של אמונות כוזביות וכפירות.

☞ אשריך, מה טוב חלקך ומה נעים גורלך בהצדיק האמת, הנובע ושופך מימי חכמתו בעולם, מיום ליום, שלא נתגלו עדיין מעולם, בהצדיק האמיתי השליט ומושל על כל הנפשות, ושופך עליהם מימי חכמתו מיום ליום לדור דור, שלא נתגלו עדיין מעולם ...

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב קפ"ג)

עצות

☞ על-ידי תפלה בכח, זוכה לזווג.

(לקוטי עצות - חיתוך - א')

תפילה

☞ וזכני ברחמיך הרבים שאתפלל בכוונה שלמה כראוי באמת, עם כל הכחות שיש בי, ואזכה להכניס כל כחי באותיות התפלה עד שיתחדש כל כחי בתוך התפלה, ואזכה לקבל חיות חדש דקדשה מן התפלה הקדושה אשר משם נמשך כל החיות, כמו שנאמר: **תפלה לאל חיי.** וזכני ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת.

☞ וחמול נא עלינו, ועזרנו שיהיה זווגנו בקדשה גדולה, כרצונך הטוב. ותעזור לכל עמך בית ישראל ולכל יוצאי חלצינו, לכל מי שצריך למצוא זווגו, שתזמין לו זווגו ההגון לו מן השמים, ולא יתחלפו הזווגים, חס ושלוש, בעוונותינו, רק תעזור לכל בני עמך ישראל, שכל אחד ימצא מהרה זווגו הראוי לו מן השמים באמת, כפי שורשי הנשמות.

(לקוטי תפילות א', ט')

חיי מוהר"ן

☞ בשנת תקס"ג, שהוא ראש-השנה הראשון שהיה בכאן בברסלב, אז הייתי אצלו על ראש השנה וכל עשרת ימי תשובה, עד אחר יום כפור. ואחר יום כפור נסעתי לביתי, ורבי יודל ורבי שמואל אייזיק נשארו בכאן, על חג הסוכות.

☞ ושמעתי כמה דבורים יקרים מרבי יודל, מה שמע אז, ואיני זוכרם היטב. פעם אחת ביום הושענא רבא, אמר בפני העולם: **ומה אעשה ששני רוצחים עומדים עלי ואומרים אף-על-פי-כן שאני מנהיג** (שקורין גיטר יוד), והראה בידו על רבי יודל ורבי שמואל אייזיק, בעת שאמר שני רוצחים, הינו שעליהם היה נתכוון, מחמת שהם היו כרוכים אחריו מאד. ומי יזכה להבין פרוש דברים אלו, כי האנשים הני"ל היו יקרים בעיניו מאד, מגדולי מקורביו ...

(חיי מוהר"ן, גדולת נוראות השגתו, רס"ג)

